

cxm

imponat transmutacionem quādam de statu iusticie ad statū iusticie p̄dicte. et h̄ modo loquimur hic de iustificacōe impij. s̄m illud apli ad ro. iij. ei qui nō opatur ereditur aut in eu q̄ iustificat impiū r̄o. et q̄ motus magis denominat̄ a termino ad que q̄ a termino a quo ideo h̄mōi transmutacō qua aliquis transmutatur a statu iniusticie p̄ remissione peccati sortitur nomen a termino ad que et vocatur iustificacō ip̄ij. Ad p̄mū q̄ dicendū. q̄ om̄e peccatū s̄m qd̄ imponat quādam mod̄inacōnem mentis nō s̄bditee. v̄o iniusticia potest dici p̄dicte iusticie cōtraria. s̄m illud. i. jo. vij. om̄is qui facit peccatū et iniquitatem facit et peccatū est iniquitas. et s̄m h̄ remocō cuiuslibet peccati dicitur iustificacō. Ad. ij. dicendū. q̄ fides et caritas dicit̄ ordinē specialēz mentis humane ad deū s̄m intellectum vel affectum. h̄ iusticia imponat ḡnāliter totam rectitudinē ordinis. et ideo magis denominatur h̄mōi transmutacō a iusticia q̄ a caritate vel fide. Ad. iij. dicendū. q̄ vocacō refertur ad auxilium dei in terminis motus et excitantis mentē ad referendum peccatū. q̄ quidē motū dei nō est ip̄a remissio. D. ij. sic p̄ceditur. Peccatū sed causa eius. vidē q̄ ad remissionē culpe q̄ est iustificacō impij nō requiritur gratie infusio. p̄t̄ enī aliquis remoueri ab vno d̄nario sine h̄ qd̄ p̄ducatur ad alterū h̄ d̄nario s̄m mediata. sed status culpe et status gratie sunt d̄nario mediata. est enī medius status innocētie in quo h̄o nec gratiā habet nec culpā. q̄ p̄t̄ alicui remitti culpa sine h̄ qd̄ p̄ducatur ad gratiā. P̄ remissio culpe d̄sistit in resputacōne diuina. s̄m illud ps̄. teatus vir cui nō imputatur d̄nis peccatū. s̄m infusio gratie potest etiā aliquid in nobis ut supra habitum est. ergo infusio gratie nō requiritur ad remissionem culpe. P̄ nullus s̄bicitur s̄m al duobz d̄narijs. h̄ que d̄nario s̄m peccata h̄c p̄d̄gālitatis et liberalitatis. q̄ s̄bicitur peccō p̄d̄gālitatis non simul s̄bicitur peccō liberalitatis. p̄t̄ enī d̄ḡgere q̄ prius ei s̄bicitur. q̄ peccatō vico. p̄d̄gālitatis liberalitatis a peccō liberalitatis. et sic remittatur aliqd̄ peccatū sine gratia. S̄ d̄na ē q̄ d̄r ro. iij. iustificati gratia p̄ gratiā ip̄ius. R̄n̄ho. d̄m q̄ h̄o peccatō deum offendit h̄c ex sup̄ dictis patet. offensa autē nō remittitur alicui nisi p̄ h̄ q̄ animus offensus pacatur offendenti. et ideo s̄m h̄ peccatū remitti nobis d̄r q̄ deus nobis pacatur. q̄ quidē pax consistit in dilectōne qua deus nos diligit. dilectō autē dei quātū est ex p̄te actus d̄mī est eterna et immutabilis. h̄ quātū ad effectū quē nobis imprimite q̄nq̄z interrumpitur. p̄t̄. s̄. ab ip̄o q̄nq̄z deficiamus et q̄nq̄z iterū recuperamus. effectus autē d̄mī et dilectōnis in nobis q̄ p̄ peccatū tollitur ē gratia qua h̄o fit dignus vita eterna a qua peccatū mortale excludit. et ideo non possit̄ intelligi remissio culpe nisi ad esset̄ infusio gratie. Ad. j. q̄ dicendū. q̄ plus requiritur ad h̄ qd̄ offendenti remittatur offensa q̄ ad h̄ qd̄ simpliciter aliquis non offendens nō habeatur odio. p̄t̄ enī etiā apud h̄oies d̄ḡgere q̄ homo vnus aliquē aliū nec diligit nec

odit. h̄ si eū offendat q̄ ei dimittat offensam h̄o nō p̄t̄ d̄ḡgere absq̄ sp̄iali tenuolentia. tenuolentia autē dei ad h̄oies reparari d̄r p̄ donū gratie. et ideo licet anq̄ h̄o peccet potuerit esse sine gratia et sine culpa. t̄n post peccatū non p̄t̄ esse sine culpa nisi gratiā habeat. Ad. ij. d̄m. q̄ sic dilectō dei nō solū d̄sistit in actu voluntatis d̄mī. h̄ etiā imponat quēdā gratie effectū ut sup̄ dictū est. ita et h̄ qd̄ ē imputare peccatū h̄mponat quēdā effectū in ip̄o cui peccatū nō imputatur. qd̄ enī alicui nō imputatur peccatū a deo ex dilectione d̄mīa p̄cedit. Ad. iij. d̄m. q̄ sic auḡ. dicit in li. de nuptijs et de p̄scentijs. si a p̄cco desistere h̄ esset nō habet̄ peccatū sufficeret ut h̄ moneret septuaginta filii peccati nō adiceas iterū. nō autē h̄ sufficit h̄ additur et de p̄scentijs d̄p̄care ut tibi remittatur t̄asit enī peccatū actu et remanet reatu ut sup̄ dictū est. et ideo tū aliquis a peccō vnus vicij t̄asit in peccōnarij vicij desinit q̄e habet̄ actū peccati h̄ nō desinit h̄re reatu. v̄n simul h̄abz reatu v̄ris usq̄ peccati nō enī peccata s̄nt sibi d̄nario ex p̄te auctōnis a deo. ex qua p̄t̄ peccatū reatu h̄aber. D. iij. sic p̄ceditur. vidē q̄ ad iustificacōne impij nō requiritur motus li. arbitrij. vidē mus enī q̄ p̄ sacramentū baptismi iustificatur pueri absq̄ motu li. arbitrij. et etiā inter d̄m ad ult̄a dicit enī auḡ. m. iij. d̄s̄. q̄ cū quidā suus amicus laboraret febribz iacuit diu sine sensu in sudore letali et diu desparetur baptisatus ē nesciens et recreatus ē qd̄ fit p̄ grām iustificacōne. h̄ deus potētiā suā nō alligauit sacramētis. q̄ etiā p̄t̄ iustificare h̄oies sine sacramētis absq̄ omni motu li. arbitrij. P̄. in d̄m̄o h̄o nō h̄z usū rōnis sine q̄ nō p̄t̄ esse motus li. arbitrij. h̄ salomon in d̄m̄o entō d̄secutus ē a deo donū sapie ut haberet. iij. reg. iij. et. ij. palip. j. q̄ pari rōne et donū gratie iustificatus q̄nq̄z datur h̄mōi a deo absq̄ motu li. arbitrij. P̄. p̄ eandē causam gratia p̄ducitur in esse et d̄suatur. dicit enī auḡ. viij. sup̄ gen. ad lit̄z. q̄ ita d̄bz se h̄o ad deū d̄rere ut ab illo semp fiat iustus. h̄ absq̄ motu li. arbitrij. gratia in h̄mine d̄suatur. q̄ absq̄ motu li. arbitrij p̄t̄ a p̄cipio effundī. S̄ d̄na est q̄ d̄r ro. vij. om̄is q̄ auz d̄t a patre et d̄ dicit̄ venit ad me. h̄ d̄s̄c̄ nō est sine motu li. arbitrij. addiscens enī d̄sent̄ de cēt̄. q̄ nullus venit ad deū p̄ gratiā iustificacōne absq̄ motu li. arbitrij. R̄n̄ho. d̄m q̄ iustificacōne impij fit deo mouere h̄oies ad iusticiā. ip̄e enī est q̄ iustificat impiū ut d̄r ro. iij. deus autē mouet oia s̄m modū vnus cuiusq̄. h̄c in naturalibz videmul q̄ aliter mouēt̄ur ab ip̄o gratia et aliter leuia p̄pter diuīnam naturā vnusq̄. v̄n et h̄oies ad iusticiā mouet s̄m d̄ditionē nature humane. h̄o autē s̄m p̄p̄az naturā habz q̄ fit li. arbitrij. et ideo in eo q̄ habz usū li. arbitrij nō fit motū a deo ad iusticiā absq̄ motu li. arbitrij. h̄ ita infundit̄ donū gratie iustificacōne q̄ etiam simul cū h̄ mouet li. arbitrij ad donū gratie acceptādū in h̄oies q̄ s̄nt h̄mōi motūm capaces. Ad. j. q̄ d̄m. q̄ pueri nondū sunt capaces motus li. arbitrij. et ideo mouēt̄ur a deo ad iusticiā p̄ solā infusioe;

